

Nr 573.

Av herr **Håstad m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 232, angående lönereglering för lärare vid de statsunderstödda privatläroverken, m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 232/1950 angående lönereglering för lärarna vid de statsunderstödda privatläroverken talas det om dessa läroverks värde för skolväsendet. De kallas »ett nödvändigt komplement till de allmänna läroverken och de högre kommunala skolorna».

I främsta rummet tänker man måhända på att de enskilda skolorna i det aktuella läget med stor platsbrist i de allmänna skolorna bereda plats för ca 7 000 elever, som eljest skulle behöva tas om hand av de redan förut starkt belastade statliga och kommunala skolorna. Emellertid vore det på sin plats att understryka även en annan roll, som åtskilliga enskilda skolor spelat och alltjämt spela. Många av dem ha tillkommit i speciellt pedagogiskt syfte, varigenom de tillfört det allmänna skolväsendet värdefulla rön. Man kan peka på hur flickornas utbildning en tid ombesörjdes uteslutande av privata högre skolor. I många enskilda skolor finna vi sedan gammalt åtskilliga av de uppslag och idéer, som återfinnas i det förslag till det svenska skolväsendets framtida utveckling, som framlades i proposition nr 70/1950. Det kan antas, att dessa på försöksverksamhet inriktade skolor alltjämt kunna lämna betydelsefulla bidrag till den föreslagna och redan påbörjade allmänna försöksverksamheten.

Då enligt propositionen löneregleringen skall omfatta de privatläroverk, som nu åtnjuta statsunderstöd från förslagsanslagen till privatläroverk, återstå två enskilda skolor, båda i Stockholm, som f. n. ha särskilda bidrag efter delvis andra grunder, nämligen Höglandsskolan och Franska skolan. Då dessa skolor ansetts böra åtnjuta stöd från staten, vore det orimligt, om de icke i samband med den nu föreslagna löneregleringen också finge tillfälle att ge sina lärare samma löneförmåner och samma ställning i övrigt som övriga privatskolor. I själva verket skulle antagligen deras verksamhet upphöra, om så ej bleve fallet. Det förefaller oss sålunda önskvärt, att även dessa två skolor erhålla statsbidrag i en omfattning, som svarar mot de i propositionen uppdragna riktlinjerna. Härvid förutsättes, att så kan ske utan hinder av dessa skolors organisatoriska egenart, som skulle kunna utnyttjas för viss försöksverksamhet.

Med hänvisning till vad vi sålunda anfört få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte beakta jämväl de utanför förslagsanslagen till privatläroverk stående statsunderstödda enskilda

skolornas ekonomiska ställning, så att dessa skolors lärare kunna tillförsäkras samma ekonomiska förmåner och samma ställning i övrigt, som föreslås tillkomma de enskilda statsunderstödda skolornas lärare genom ändring av bestämmelserna för förslagsanslagen.

Stockholm den 25 april 1950.

Elis Håstad.

Gustaf Kollberg.

Nancy Eriksson.
